

> הבלוג של shahf11

13 ביולי 2008, 4:10

חיה בסרטן (נ)

הסרט שלי השנה: סרטן השד. האמונה שלי: השד לא נורא כל כך.

ביגדת הגוף.פורסם ב30 ביוני 2008, 8:36 בכללי

לכאורה,
ההתמודדות היחידה היא עם מחלת הסרטן.
והרפואה מגייסת את התותחים הכי כבדים להלחם.
וכימותרפיה כזו או אחרת.
סטרואידים,
הקרנות.
ואז הגוף אומר את דברו.
כלומר, את דברי.
די!!!
ובדיקות הדם משתוללות ומשנות ערכים.
והרופא נד בראשו ואומר: "זה הכל הסטרואידים אשמים".
ופתאום הגוף מתכסה לו בפריחה אדמדמה.
"את רגישה למשהו?" שואלת הרופאה.
"כן, לסרטן" אני עונה.
אני לא רגישה לכלום. אני בריאה כמו שור. מעולם לא הייתי חולה.
אבל עכשיו.
אני רגישה להכל.
והגוף עייף. ודורש מנוחה.
וכנראה שאני מעצבנת אותו. כשאני לא נכנעת לה לעייפות.
אז הוא מתעתע בי.
נותן לי להתמקד בטיפול הממוקד.
אבל מאותת לי, שנמאס לו. ולא רק לנפש שלי.
כן, גם הוא כמוני בדיוק.
במקצה האחרון מאבד סבלנות.
ואני דווקא מבטיחה לו. לשמור עליו. ולהזין אותו בבריאות
ובשפע.
ובאהבה עצמית.
רק עוד קצת. למה להתעייף עכשיו?
והוא בשלו.
רוצה די ועכשיו!!!
מדליק את כל הנורות האדומות.
ולי נשאר רק לנחם.
אותו,
אותי.
רק עוד קצת...

(וזה בכלל לא אני. זה הוא המתלונן.)

>> לרשומה הקודמת לרשומה הבאה <<הוספת תגובה | חזרה לבלוג - חיה בסרטן (נ)